

Οι Άγιοι Πάντες και τα παιδιά μας!



Η αγία μας Εκκλησία, την πρώτη

Κυριακή μετά την Κυριακή της Πεντηκοστής τιμά κι εορτάζει συνολικά [όλους] τους αγίους της.

Τους μαθητές και αποστόλους του Χριστού, τους πατέρες και διδασκάλους, τους οσίους και τους δικαίους, τους μάρτυρες και τους ομολογητές όλων των αιώνων και όλων των εποχών, οι οποίοι με την άγια ζωή τους, κράτησαν και κρατούν ζωντανή την παρουσία του Χριστού στη ζωή και τη λειτουργία του ανθρώπου και του κόσμου.

Με τούτο τον εορτασμό των αγίων πάντων, διευρύνεται η κοινωνία μας, η ανθρώπινη κοινωνία, καθόσον με τον όποιο βαθμό μετέχουμε στην εορτή βρισκόμαστε αντικρυστά, πρόσωπο με πρόσωπο και χαιρόμαστε μέσα από την αμαρτωλότητά μας, τα άγια πρόσωπα των αγίων και μετέχουμε σ' αυτή την κοινωνία των αγίων με το δικαίωμα και τη δυνατότητα του εξαγιασμού του δικού μας προσώπου, της δικής μας κοινωνίας. Οι άγιοι που εορτάζουμε την Κυριακή των Αγίων Πάντων, είναι όλοι εκείνοι, οι άνδρες και οι γυναίκες, που αφιερώθηκαν ολοκληρωτικά στο Θεό με μοναδικό κίνητρα την αγάπη και κατόρθωσαν να γίνουν μεθεκτοί Θεού, θεοί κατά χάρη, άγιοι.

Να προσέξουμε ακόμα ότι οι άγιοι δεν αποτελούν την εξαίρεση και δεν είναι οι απομονωμένοι, αλλά αυτοί που με τους πνευματικούς των αγώνες και τα πνευματικά τους καλέσματα πέτυχαν τα πάντα κάτω από τη σκεπή της θείας χάρης και αξιώθηκαν το στέφανο της ίδιας της Θείας Χάρης και του αγιασμού,

γιατί «ού στεφανούται τις, εάν μη νομίμως αθλήσει».

Να προσθέσουμε ακόμα ότι οι άγιοι μοιάζουν του Χριστού, κύρια ως προς την αγάπη, γιατί οι άγιοι αγαπούν, όχι ότι αρέσει σ' αυτούς τους ίδιους, αλλά ότι αρέσει στο Χριστό.

Εξάλλου αν και η αγιότητα είναι ότι πολυτιμότερο και αναγκαίο για τη λύση όλων των προβλημάτων που ταλανίζουν τα έθνη και τους λαούς, ο κόσμος δυσκολεύεται να κατανοήσει και να αποδεχτεί το λυτρωτικό και σωστικό της ρόλο.

Θα δεχτούμε για παράδειγμα ότι η αγιότητα είναι η πίστη και η υπομονή των αγίων, είναι ακριβώς αυτό που τους κάνει να αρνούνται τις κοσμικές δόξες, τις γήινες απολαύσεις και τους κάνει πρόθυμους στους αγώνες, ανεκτικούς στις δυσκολίες, ελπιδοφόρους και προσδοκούντες τις θεϊκές απολαύσεις.

«Των αγίων ο χορός εύρε πηγήν της ζωής»

Οι άγιοι γνωρίζουν ότι η ζωή είναι δώρο του Θεού και φθάνει στον αληθινό της σκοπό μόνον όσο βρίσκεται σε στενό δεσμό μαζί του.

Οι άγιοι με την ένωσή τους με το Χριστό τροφοδοτούν τη ζωή με τη ζωή του Θεού, δηλαδή βρίσκουν τον αληθινό σκοπό της ζωής η οποία εναρμονίζεται και ειρηνεύει όχι μόνο με τους ανθρώπους, αλλά και με τα άλογα ζώα και όλη τη φυσική δημιουργία, την οποία όχι μόνο δε μολύνει, δεν καταστρέφει, αλλά τη φροντίζει και την αυξάνει, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού που είναι «το αυξάνειν και το φυλάττειν» αυτήν.

Σε μια εποχή που η εμπιστοσύνη στον άνθρωπο περνά βαθύτατη κρίση και η αναξιοπιστία πληγώνει το ανθρώπινο πρόσωπο, η πίστη των αγίων και η φερεγγυότητα της αξιοπιστίας των αποτελούν τη μόνη θετική απάντηση στο ερώτημα της τιμής του ανθρώπινου προσώπου.

Σήμερα που η βιασύνη και η ανυπομονησία συνθλίβουν τον άνθρωπο, η υπομονή των αγίων αποτελεί την πιο αυθεντική απάντηση στο μεγάλο ερώτημα της υπάρξεως και της ζωής.

Όταν οι σχέσεις των ανθρώπων κλονίζονται με τραγικές συνέπειες για το παρόν και το μέλλον, οι άγιοι αποτελούν το ορόσημο της αιώνιας ενότητας και κοινωνίας.

Η εορτή των αγίων Πάντων, 8η Κυριακή από την Κυριακή του Πάσχα, είναι ημέρα συλλογής και προσανατολισμού, αναθεώρησης και ανακαίνισης, κυριολεκτικά νέας γέννησης από τη μήτρα του αγιασμού και της θέωσης. Οι άγιοι μπορούν να στηρίξουν τη ζωή των θλιμμένων, των καταπιεσμένων, των αδυνάτων, των

περιθωριακών, των νέων και των ηλικιωμένων. Είναι με το μέρος όλων μας.

«Άγιοι μάρτυρες, οι καλώς αθλήσαντες και στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε προς Κύριος ελεηθείναι τας ψυχάς ημών»...

Έχουμε άμεση ανάγκη αυτής της αγιολογικής στήριξης σήμερα, που προβάλλεται κατ' εξοχήν το πρόσωπο του τεχνοκράτη ανθρώπου και που από το σύνολο των αγίων, επιδιώκονται μόνον οι οικονομικού χαρακτήρα αξίες.

Τα αισθήματα παραμερίζονται, τα ήθη αμβλύνονται, η γνωριμία, η φιλία, ο έρωτας απαξιώνονται.

Οι άγιοι βρίσκονται πάντοτε στην πρωτοπορία για μια αξιόλογη κοινωνία ανθρώπων, που τα πρόσωπα κοινωνούν και επικοινωνούν με αλληλοσεβασμό και αλληλοκατανόηση. Είναι οι άγιοι το αλάτι που αρτίζει και νοστιμίζει τη ζωή στις σχέσεις και τις συναναστροφές μας.

Ο συνάνθρωπος στην κοινωνία των αγίων δεν αποτελεί οικονομική μονάδα εκμεταλλεόμενου ή εκμεταλλευτή, όπως συμβαίνει στην οικονομική άρθρωση της κοινωνίας.

Είναι πρόσωπο άξιο πάσης τιμής, το οποίο όχι μόνο σεβόμαστε, δε διασύρουμε και δεν προσβάλλουμε.

Είναι η αγάπη μας, όπως και εμείς είμαστε η αγάπη των αγίων. Σήμερα που το νόημα της ζωής και της υπάρξεως διακυβεύεται όχι μόνο από την άμβλυση των ηθών και την απομάκρυνσή μας από τις αιώνιες αξίες της ζωής αλλά και από την υπαρκτή πια οικονομική κρίση που μαστίζει όλους τους ανθρώπους, της πατρίδας μας και του λεγόμενου πολιτισμένου κόσμου, με τις τραγικές συνέπειές της, της ανασφάλειας, της αβεβαιότητας, της καθημερινής απογοήτευσης.

Είναι πρωταρχική ευθύνη μας, να βρίσκουμε και να δίνουμε νόημα στη ζωή, προπάντων στη ζωή των παιδιών μας, γιατί αν δεν τα βοηθήσουμε υπάρχει κίνδυνος να ψάξουν μόνα τους και να το βρουν αλλού, στα ναρκωτικά, στην απόγνωση, την απελπισία και το θάνατο.

Είναι απαίτηση των καιρών, αναγκαία και επιβεβλημένη, να σύρουμε το χορό των αγίων και να βρούμε μαζί τους την πηγή της ζωής.

Του π. Στυλιανού Θεοδωρογλάκη

Πηγές: [Ορθόδοξοι Ιεραπόστολοι- agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr](http://agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr)